

A Kúria a dr. Magyar István ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Ormai Gabriella ügyvéd által képviselt alperes ellen felmondás jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Budapest Környéki Munkaügyi Bíróságnál 2.M.1294/2008. szám alatt megindított és másodfokon a Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.24.485/2012/9. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

**í t é l e t e t :**

A Kúria a Budapest Környéki Törvényszék 8.Mf.24.485/2012/9. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 500.000 (ötszázezer) forint és 27.000 (huszonhétezer) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget, az államnak pedig - felhívásra - 1.081.200 (egymillió-nyolcvanegyezer-kettőszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

**I n d o k o l á s**

A felperes keresete az alperes által közölt felmondás jogellenességének megállapítására, ennek jogkövetkezményei alkalmazására irányult.

A Budapest Környéki Munkaügyi Bíróság 2.M.1294/2008/44. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Kötelezte a felperest az alperes javára perköltség, az állam javára kereseti illeték megfizetésére.

A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2007. június 1-jétől R.A.M.M., azaz törzskönyvezési és orvos menedzser munkakörben állt az alperes alkalmazásában. Munkakörébe tartozott többek között a termékminőséget és csomagolóanyagokat érintő elfogadott változtatásban, megvalósításban történő kezdeményező szerep, a marketinggel történő együttműködés, módosítások beadása, a folyamat követése, kapcsolattartás a hatóságokkal. A felperes munkaviszonya fennállása alatt több alkalommal képzéseken vett részt.

A J. & J. vállalatcsoport 2006-ban a P. vállalatcsoporttól nem vényköteles termékek, gyógyszerek forgalmazási jogát vásárolta meg. Az átvétel miatt az O.GY.I. kezdeményezni kellett a forgalomba hozatali engedély jogosultjaként szereplő P. Kft-ről M.D.J.J. Kft-re, majd J.a.J. Kft-re való változtatást.

Az OGYI által kiadott forgalomba hozatali engedély rögzíti a gyógyszer csomagolásán látható szöveg, az alkalmazási előírat és a betegtájékoztató tartalmát. Az engedély bármely módosítása a hatóságnál történő bejelentéshez és engedélyezéshez kötött. A forgalomba került csomagolás és az abban elhelyezett betegtájékoztató szövege a formai megjelenéssel együtt az ún. artwork (AW). Az alperesnél a leányvállalatok, az áruellátási lánc és a gyártóüzemek közötti információáramlást biztosító nyomtatvány

az A.c.f., azaz az ACF. Az AW változással kapcsolatos eljárás az ACF-nek a helyi törzskönyvezési munkatárs által történő kiállításával kezdődik.

Az alperes 2008. június 9-én írásbeli figyelmeztetésben részesítette a felperest, és felhívta, hogy a munkavégzésén javítson. Az indokolás szerint a felperes nem felelt meg annak a célkitűzésnek, amely szerint az AW változásoknak és az új termékek bevezetésének időben kell megtörténnie. Nem sikerült a felperesnek a hatóságokkal a szakmai alapokon nyugvó, megfelelő szintű kapcsolatot kialakítani, és ez nehezíti a vállalati regisztrációs folyamatok státuszának nyomon követését, előmozdítását. Minimális elvárás, hogy a felperes a vállalati szervezetben dolgozók feladatkörével, és a folyamatokkal teljes mértékben tisztában legyen.

A felperes az írásbeli figyelmeztetésre 2008. június 19-én adott válaszában vitatta az abban foglaltakat.

Az alperes 2008. szeptember 29-én kelt rendes felmondással a felperes munkaviszonyát 2008. október 29-ével megszüntette. Az indokolás szerint a termék-artwork fejlesztésének pontos kezelése a felperes egyik alapvető munkaköri feladata annak érdekében, hogy az illetékes hatóság által jóváhagyott artwork-ban érkezzenek az országba a külföldön gyártott termékek. Az artwork megfelelősége a forgalmazás feltétele. A felperes azonban nem végzett alapos munkát annak érdekében, hogy az illetékes hatóság által jóváhagyott m. csomagolásváltozások teljes egészében a megfelelő időben és megfelelő módon kifejlesztésre, belső jóváhagyásra kerüljenek, a gyártás és az áruellátási lánc részére elérhetővé váljanak. Nem teljesítette azt a feladatát sem, hogy termékkeladási célokra érthetően és tényszerűen közölje az összes érintett féllel (beleértve az áruellátási láncot is) az artwork-ök pontos helyzetét és a megfelelő Eurokódokat. Bizonytalan a folyamat egymást követő lépéseit illetően, és jelentős késedelmet, üzleti veszteséget okozott azzal, hogy nem követte nyomon a folyamatot lépésről-lépésre a kellő időben. A felperes a R. termékre artwork-öt csak 2008. szeptemberében nyújtott be, miközben a forgalmazási engedély változtatásának hatósági jóváhagyása már 2007. májusában megtörtént. A B. tételnél az artwork benyújtása 2007. augusztusában megtörtént, de a már ezt megelőzően szükséges és nélkülözhetetlen ACF dokumentum engedélyezését csak 2008. januárjában indította el. A hanyagság, az üzletmenet és az artwork fejlesztési folyamat meg nem értése, a kommunikáció hiánya miatt a B. és a R. termékek leírási költsége a P. artwork miatt 27 millió forint a készlethiány, az artwork hiánya vagy nem megfelelő kezelése miatt 80 millió forint körülire becsülhető.

A munkaügyi bíróság a becsatolt iratok (köztük a 2008. évre irányadó bónusz-szabályzat és a felperes által csatolt munkaköri leírás), valamint a tanúk vallomása (B.M, Cs.E., F.B.) alapján, figyelemmel a felperes perbeli előadására is (jegyzőkönyv 6. oldal, jegyzőkönyv 2. oldal), nem fogadta el a felperes érvelését,

miszerint a munkakörébe csak a törzskönyvezéssel kapcsolatos feladatok tartoztak, a csomagolásváltozással kapcsolatosak nem.

A felperes sem vitatta, hogy a szervezeten belül neki kellett számítógépes nyilvántartást vezetnie arról, hogy melyik termék vonatkozásában hol tart az engedélyezési folyamat. A keresetlevél mellékletében maga is elismerte, hogy „az AW cserék folyamatát összefoglaló táblázatot elkészítettem”. A táblázatra pedig azért volt szükség, hogy más részlegek is tudják, hogy hol tart az engedélyezési folyamat.

A peradatok szerint a felperesnek széleskörű, több részleget is érintő feladatai voltak a kérelem benyújtásán túlmenően is. Azt, hogy melyik termék milyen névvel, meddig forgalmazható, munkakörénél fogva a felperesnek kellett tudnia, ezért a folyamatban kiemelkedő szerepe volt. A felperes volt felelős azért, hogy a termék engedélyeztetve legyen, az engedélynek megfelelő paraméterekkel állítsák elő és forgalmazzák, ezért az egész folyamatot végig kellett követnie, a munkáját erre tekintettel elvégeznie, és a folyamatot összehangolnia. A tanúk vallomása alapján azonban az volt megállapítható, hogy az alperes érintett részlegei nem voltak tisztában azzal, hogy éppen milyen artwork-kel kerülhet forgalomba az átvett termék.

Nem mentesítette a felperest a változások nyomon követésének kötelezettsége alól az sem, hogy volt egy időszak, amikor a törzskönyvezési feladatokat a P. Kft. végezte, az OGYI-vel a kapcsolatot e cég tartotta.

Az alperes a felperessel a munkaviszonya fennállása alatt nem volt megelégedve a csatolt e-mailek, az írásbeli figyelmeztetés és a felettese, F.N.B. tanúvallomása szerint, de a nyilatkozatai is igazolják, hogy a betanítás, a képzések ellenére a felperes nem volt tisztában a munkaköri feladataival.

Ilyen körülmények között a bíróság álláspontja szerint joggal rendült meg az alperesnek a felperesben a bizalma, és jogszerűen szüntette meg a munkaviszonyt.

A rendes felmondásban hivatkozott két termék esetében a perbeli időben több hónapos kifogyás keletkezett amiatt, hogy a csomagoló anyag-tervezetek a megfelelő időben nem álltak rendelkezésre (B.M. jegyzőkönyv 3. és 8. oldalán, Cs.E. jegyzőkönyv 3. oldalon rögzített vallomása szerint).

A bíróság álláspontja szerint az alperes a rendes felmondásban összességében tett megállapítást a felperes munkavégzésére, és csak másodlagosan említett meg ezzel kapcsolatos két konkrét terméket. A munkáltató a felperes munkavégzésének hiányosságai miatt kár bekövetkezése nélkül is dönthetett úgy, hogy nem tart igényt a felperes munkavégzésére, így a kár bekövetkeztének, annak nagyságának nincs döntő jelentősége a felmondás jogszerűsége értékelésénél. A kár bekövetkezése azonban igazolt (beadvány mellékletében csatolt e-mail, amely részben az AW nem megfelelőségével hozta összefüggésbe a hiányt).

A felperes fellebbezése folytán eljárta Budapest Környéki

Törvényszék 8.Mf.24.485/2012/9. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest az alperes javára perköltség, az állam javára fellebbezési illeték megfizetésére.

A másodfokú bíróság a bizonyítási eljárás kiegészítését látta szükségesnek. Ennek alapján megállapította, hogy az alperes és a P. Kft. között létrejött ún. átmeneti szolgáltatási megállapodás hatálya alatt a felperesre hárultak változatlanul az ún. belső engedélyeztetési eljárás megindítására, az ehhez szükséges ACF dokumentum kiállítására vonatkozó feladatok. A törvényszék azt is rögzítette, hogy az alperes a felmondást a R. és a B. termékek tekintetében az „első” artwork- módosítással kapcsolatos felperesi mulasztásokra alapította.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperesnek kellett bizonyítani, hogy az artwork-kel kapcsolatos feladatok a felperes munkaköréhez tartoztak, és hogy nem megfelelően látta el a felmondásban szereplő feladatokat.

Az elsőfokú ítélet a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján jogszerűen állapította meg, hogy a törzskönyvezéssel kapcsolatos feladatok a felperes munkakörébe tartoztak, a két megjelölt konkrét termék vonatkozásában pedig „kifogyás” keletkezett. Helyes az az érvelése is, miszerint a kár bekövetkezése és annak mértéke a felmondás jogszerűségét nem befolyásolja.

A felperes munkaköre törzskönyvezési munkatárs volt, így magából a munkakörből is következett, hogy voltak a törzskönyvezéssel kapcsolatos feladatai. A forgalomba hozatali engedélyekre a felperesnek, mint törzskönyvezési munkatársnak volt leginkább rálátása, ő rendelkezett információval arról, hogy mikor, milyen tartalommal kapták meg a forgalomba hozatali engedélyt. Saját előadása szerint is ő volt a kapcsolattartó, aki a P. Kft-vel elsősorban konzultált. Neki voltak ellenőrzési feladatai, sőt a becsatolt e-mailek tanúsága szerint táblázatos formában kellett nyilvántartania, hogy melyik artwork- módosítás milyen fázisban tart.

A forgalomba hozatali engedélynek megfelelő változások megvalósítása tekintetében vezető szerepe volt, ehhez minden segítséget megkapott, képzéseken vett részt. Ezt meghaladóan a regionális vezetők is felajánlották neki a segítségüket.

A felperes maga sem vitatta, hogy a felmondásban megjelölt két termékből „kifogyás” keletkezett, amelynek az oka az volt, hogy a megjelölt időszakban nem rendelkezett az érvényes forgalomba hozatali engedélynek megfelelő artwork-kel. A felperes kizárólag a leselejtezett mennyiség vonatkozásában hivatkozott arra, hogy annak oka nemcsak az artwork-módosítás késedelme volt.

A lefolytatott széleskörű bizonyítási eljárásból az a következtetés volt levonható, hogy a felperes nem jól értelmezte a folyamatokat, amikor közvetlenül a gyárba küldte meg az ACF-t. A másodfokú bíróság életszerűnek találta azt az alperesi hivatkozást, hogy mielőtt a csomagolás sorozatgyártása megkezdődött volna, a végleges

artwork-öt több vezetőnek kellett engedélyeznie, de a felperes maga is elismerte, hogy a határidők tekintetében voltak mulasztásai. Ezért megalapozottan alkalmazhatták a felperessel szemben a rendes felmondást, amely nem olyan szigorú feltételekhez kötött, mint a rendkívüli felmondás.

A munkaköri leírás vonatkozásában a felperes ellentmondó előadásokat tett. Ennek azonban azért nem volt döntő jelentősége, mert nemcsak az magyarországi felettesétől függött, a szakmai irányítása regionális szinten folyt. Alapítványszerűen sérelmezte a felperes azt is, hogy a „bónuszt” az elsőfokú bíróság nem értékelte, de akkor azt is értékelnie kellett volna, hogy a 8-as, 9-es skálán a felperes a minősítéskor csak 3-as eredményt ért el.

A felperes felülvizsgálati kérelme a jogerős ítéletnek az elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezésére, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, és új határozat hozatalára utasítására irányult.

Fenntartotta a fellebbezésben előadottakat arra vonatkozóan, miszerint az alperes nem tudta bizonyítani, hogy a felmondásban felhozott tények valósak voltak. Téves azon megállapítás, hogy elkülönültek az OGYI felé fennálló külső és az alperes belső folyamatainak megfelelő artwork- módosítás engedélyeztetési feladatai, ezt az ún. átmeneti szolgáltatási megállapodás (TSA) sem igazolja (függelékben a TSA szolgáltatások definíciójának meghatározása).

A felperesnek tehát nem mondhattak fel olyan feladat el nem végzéseért, amely szerződés szerint más vállalat feladata volt. Az artwork-módosítást (címkeszövegek, csomagolóanyagok) a P. Kft. a törzskönyvezési teendőkhöz sorolta, és ellátta a TSA keretében. Amikor pedig a megállapodás lejárt, akkor az alperesnél ez a termékmenedzserek feladata volt, nem a törzskönyvezőé.

A felperes kizárólag 2008. május 30-án végezhetett a B. és R. termékekre vonatkozóan bármilyen törzskönyvezéssel kapcsolatos tevékenységet az OGYI felé. „Alaki hibás engedélyek” megkérése az OGYI-től a P. Kft. feladata, egyben joga volt. A felperest nem terhelik a R. és a B. termékek vonatkozásában a rendes felmondásban felhívott mulasztások. A P. Kft.-nek M.-n is el kellett látni a törzskönyvezési ügyeket, a TSA alapján e kft. felelőssége volt, hogy a termékek mindenben megfeleljenek a magyar jogszabályoknak. 2008. május 30-áig a törzskönyvezéssel kapcsolatos teendőket kizárólag a P. Kft. láthatta el, és a címkeszövegek, csomagolóanyagok elkészítését is neki kellett végeznie.

Az alperes a felperesnek nem adott a munkakörére vonatkozóan munkaköri leírást, illet a bírósági eljárásban sem mutatott be. A felperes a bíróság munkájának elősegítésére csatolta be a számára a humánvezető által 2008. július 3-án e-mailben megküldött munkaköri leírás tervezetét, amelyet soha nem fogadtak el, és nem írtak alá. A felperes korábbi munkatapasztalataira hagyatkozva végezte a törzskönyvezési teendőket, amely a magyar törzskönyvezési hatóság felé történő ügyintézés, az anyavállalat törzskönyvezési

munkatársainak tájékoztatását, a csomagolást érintő változások esetén a termékfelelős értesítését, az általa elkészített új csomagolóanyag szövegének átolvasását, ellenőrzését, hiba esetén a termékfelelős általi javíttatását foglalta magába. A felperes ennek megfelelően tett a perben nyilatkozatokat.

Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában a felperes vallomásának több pontjából kiemelt mondatokat összefűzve valótlan következtetéseket vont le, de iratellenesen állapította meg azt is, hogy rendelkezett munkaköri elírással, és helytelenül értékelte B.M., Cs.E., és F.N.B. tanúk vallomásait.

Tévesen sorolta továbbá a 2008. évre felperesnek előirányzott bónusztervet és annak teljesítését a munkaköri feladatai közé. Valójában a felperes akkor volt jogosult a 2008. évi munkája után jutalomra, ha teljesítette a bónusztervben foglaltakat, ha nem, akkor csak a fizetésére volt jogosult. Ettől eltérő álláspontját az elsőfokú bíróság nem indokolta.

A felperes a felmondásban szereplő mindkét termék vonatkozásában mindent megtett, hogy a csomagolás- változtatás mielőbb elkészüljön, az OGYI felé személyesen azonban nem járhatott el, a munkáltatói akarat közvetítésére kényszerült, amely a P. Kft. és a gyártóhelyek közötti közvetítés miatt jóval több időt vett igénybe. A felmondásban szereplő anyagi károkat nem lehet a felperes terhére róni. Cs.A. 2008. szeptember 24-én készített egy táblázatot, amely szerint a termékek leírási költségeit a P. Kft-től történő termékátvétellel kapcsolatos „integrációs költségek” közé sorolták. Ezekre a költségekre előre felkészült a cégvezetés, így ez nem volt meglepetés. A P. Kft-től átvett raktárkészlet eladása a divízióvezető és az eladási csapat feladata volt, erre akcióterveket készítettek. Ezzel összefüggésben a felperesnek nem volt feladata. A külföldi raktárban történt helytelen tárolás, amely miatt a B. termékeket le kellett selejtezni, szintén nem a felperes feladatkörébe tartozott. A felmondásban szereplő készlethiányért a készletgazdálkodást kell felelősségre vonni. A felmondás nem tartalmazza, hogy milyen készletről van szó.

Cs.A. tanúkénti meghallgatására tett indítványát az elsőfokú bíróság indokolás nélkül utasította el.

A másodfokú bíróság nem a Pp. 206. § (1) bekezdés első fordulatainak megfelelően állapította meg az irányadó tényállást, és mindkét fokú bíróság nem adta indokát a Pp. 221. §-nak megfelelően, hogy miért mellőzték Cser Alíz megidézését és meghallgatását.

A másodfokú bíróság jogellenesen fogadta el az elsőfokú bíróság részben iratellenes, részben logikátlan bizonyíték mérlegelését, amely kirekesztette a bizonyítékok köréből a felperes személyes előadásának szinte teljes egészét, az alperes védekezésének ellentmondásait, a felperest megillető jutalom és fizetésemelés tényét, a munkaköri leírás hiányát, a bónuszterv tartalmát és a P. Kft. által végzett tevékenységet.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában történő fenntartására irányult.

Hivatkozása szerint a felperes felülvizsgálati kérelme - jogellenesen - a bizonyítékok felülmérlegelésére irányul.

Amennyiben a bíróság indokolás nélkül hagy figyelmen kívül egy bizonyítási indítványt, ez nem minősül olyan lényeges eljárási szabálysértésnek, amely a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhetné.

A másodfokú bíróság mind az ACF-t, mind a felperes munkaköri feladataira, munkaköri leírására vonatkozóan rendelkezésre álló bizonyítékokat és a tanúvallomásokat, valamint a felperes ellentmondó előadásait jogszerűen, a Pp. 206. § (1) bekezdésének megfelelően értelmezte, és döntését a Pp. 221. § (1) bekezdés alapján indokolta meg.

A törvényszék helyesen tárta fel a tényállást, és állapította meg, hogy az alperesnél az artwork-kel kapcsolatosan volt egy hatósággal (OGYI) szembeni külső feladat, és volt egy alperesen belüli belső feladat, mely utóbbi az artwork-nek a forgalomba hozatali engedélyben bekövetkezett változásoknak történő megfeleltetését jelentette. A felmondás tárgyát - így a jelen perben vizsgálandó kérdést - az ún. belső artwork-módosítás engedélyeztetési, illetve ACF nyomtatvány jóváhagyással kapcsolatos felperesi feladatok elvégzése képezte, mely feladatokat bizonyítottan a felperes nem megfelelően végzett el. Ennek eredményeként a felperes által sem vitatottan a R. és a B. termékekből „kifogyás” keletkezett, mert a két termék nem rendelkezett érvényes forgalomba hozatali engedéllyel megfelelő artwork-kel. A perben az alperes bizonyította a felmondásban foglaltak valóságát és okszerűségét.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felülvizsgálati kérelem önálló rendkívüli jogorvoslati kérelem, ezért a törvény értelmében abban pontosan meg kell jelölni a jogszabálysértést és annak indokait. Ebből következően nem felel meg a törvénynek a korábbi beadványokra történő utalás. A Kúria a felperes felülvizsgálati kérelmének ezért azon részeit bírálhatta el, amelyek a törvénynek megfelelnek [Pp. 272. § (2) bekezdés, BH. 1995.99/2.], vagyis vizsgálódási körébe csak a felülvizsgálati kérelemben előadott érvelést vonhatta, továbbá a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelemben foglaltak alapján vizsgálhatta felül [Pp. 275. § (2) bekezdés].

A Kúria a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. § (1) bekezdésére tekintettel a rendelkezésre álló periratok alapján dönt. Nincs helye a bizonyítékok újraértékelésének, azaz felülmérlegelésének. Az ügy érdekét érintő jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen és logikátlan, iratellenes, nem megfelelően indokolt mérlegelése valósíthat meg [Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, BH.2001.197., BH.2002.29.].

A felülvizsgálati kérelemben hivatkozottak a fenti jogszabálysértés megállapítására nem adtak módot.

Az 1992. évi XXII. törvény (régi Mt.) 89. § (2) bekezdés alapján az

alperest terhelte a perben a rendes felmondásban közölt indok valóságának és okszerűségének a bizonyítása. Helytállóan állapították meg az eljáró bíróságok, hogy e bizonyítási kötelezettségének az alperes a perben eleget tett. Jogszerű az általuk levont jogkövetkeztetés, miszerint a felperes munkaköréből eredő kötelezettsége volt a törzskönyvezéssel kapcsolatos feladatok között a „termékminőséget és csomagolóanyagokat érintő elfogadott változtatások megvalósításában történő kezdeményező szerep, a marketinggel történő együttműködés, a módosítások beadása és a folyamat nyomon követése”.

A felperesnek munkaköri feladataival a tanúk vallomása szerint a betanulás, képzések, és a rendelkezésére bocsátott munkaköri leírás alapján tisztában kellett lennie. A munkakörbe tartozó feladatokat a munkáltató egyoldalúan jogosult meghatározni, ezért nem szükséges a munkaköri leírás „elfogadása”, a peradatok szerint azonban a feladatokról a felperes munkavállaló értesült. Ezt nemcsak a felperes által keresetlevél mellékleteként csatolt munkaköri leírás igazolja, hanem az e-mailek is, amelyek tartalmából megállapítható, hogy a felperes számára az alperes elektronikus rendszerén belül elérhető volt a munkaköri feladatait tartalmazó jegyzék, amelyet a felperes bizonyítottan 2008. februárjában már ismert. A felperes nyilatkozatát is helytállóan értékelte e körben az elsőfokú bíróság, amikor megállapította, hogy nem vitatottan a csomagolóanyag változtatásokkal kapcsolatos feladatokat végzett.

A felperes alaptalanul sérelmezte a 2008. évi bónusztervre vonatkozó irat bíróságok általi értelmezését. Abból ugyanis, hogy egyes kiemelt célkitűzések értékelésének eredményeként többletjuttatásra vált a felperes jogosulttá, még nem következik, hogy az abban szereplő feladatok nem tartoztak a munkakörébe. F.N.B. tanúvallomásából az volt megállapítható, hogy év közben és év végén történő teljesítményértékelés eredményeként – mintegy a munkavállalók motiválására – történt a többletjuttatás kifizetése: „... olyan nem létezett, hogy jutalom, célkitűzés. Olyan létezett, hogy a célkitűzések a munkakörhöz kapcsolódtak, és ezeket a feladatokat értékelte a vállalat egyrészt év közben, másrészt év végén.... 2008-ban is volt bónuszrendszer ... például, hogy a termékek forgalmazása problémamentesen legyen biztosítva, másrészt jellembeli hozzáállásbeli szempontokat határoztunk meg, és a kettőnek az értékelése alapján döntöttünk a bónusz mértékéről. Az új belépőknél egy értékelés volt, ahol azt értékeltük, hogy mi az, amit az érintett személy jól csinál, és mi az, amin javítani kell” (jegyzőkönyv, 3. oldal 5. bekezdés, 8. oldal 1. bekezdés).

Az eljáró bíróságok azt is a bizonyítékok okszerű mérlegelésével, a logika szabályainak megfelelően állapították meg, hogy a felperesnek a P. Kft-től átvett termékek vonatkozásában is voltak törzskönyvezési feladatai, mégpedig nem az OGYI felé, hanem az alperes rendszerén belül több részleget is érintően annak érdekében, hogy nyomon követhető legyen a törzskönyvi módosítások, jóváhagyások időbeni állása. Erre vonatkozóan a levont

jogkövetkeztetésüket az eljáró bíróságok jogszerűen, a bizonyítékok megjelölésével, az értékelésről is számot adva megindokolták [Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés].

Alaptalan azon felülvizsgálati érvelés, hogy a P. Kft-vel kötött TSA ezen levont jogkövetkeztetésnek ellentmond. A P. Kft. felelőssége ugyanis az egyes nemzeti jogszabályoknak megfelelő forgalomba hozatali engedélyek beszerzésééig terjedt, míg a bizonyítékok alapján az volt megállapítható, hogy a felperes feladatai közé tartozott, miszerint az illetékes hatóság által jóváhagyott magyarországi csomagolás-változások teljes egészében a megfelelő időben és megfelelő módon kifejlesztésre, belső jóváhagyásra kerüljenek, és a gyártás-, valamint az áruellátási lánc részére is elérhetővé váljanak. Ezt volt hivatott biztosítani az alperes belső rendszerében a felperes által kiállítandó ACF, amely segítette a leányvállalatok, az áruellátási lánc és a gyártóüzemek közötti információáramlást.

Az eljáró bíróságok helyesen értékelték a tanúk vallomását arra vonatkozóan, hogy ezen információáramlásban, az adatok megfelelő időben történő közlésében a felperes által vétett hibák miatt fennakadások voltak, amelyre az írásbeli figyelmeztetést követően is volt példa.

Az elsőfokú bíróság helytállóan rögzítette, hogy a felperes nem megfelelő munkavégzésével kapcsolatos általános érvelésben felhozott problémákat két termék esetében konkretizálta az alperes a felmondásban. A bizonyítás kiegészítése alapján a törvényszék továbbpontosította a két termék vonatkozásában a felperesnek felrótt kötelezettségszegések mibenlétét. Erre figyelemmel okszerű következtetést vont le az ezzel kapcsolatos mulasztásokról [Pp. 206. § (1) bekezdés].

A törvényszék helytállóan értékelte azt is, hogy a nem megfelelő munkavégzésre alapított felmondás jogszerűségét nem érinti, hogy annak eredményeként keletkezett-e a munkáltatónál kár, és milyen mértékben, de a kár felmerültére, és annak részben a felperes munkájára történő visszavezetésére vonatkozóan az eljáró bíróságok okszerűen következtettek.

A felperes által Cs.A. tanú meghallgatására tett indítvány elutasítása vonatkozásában indokolási kötelezettségüknek a bíróságok valóban nem tettek eleget, de ez az adott esetben nem minősül olyan lényeges eljárási szabálysértésnek, amely a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését eredményezné, mivel a rendelkezésre álló adatok alapján is a rendes felmondás jogszerűségére vonatkozóan a megalapozott következtetés levonható volt figyelemmel a kár felmerültével kapcsolatos fenti érvelésre is.

Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

Kötelezte a pervesztes felperest a Pp. 78. § (1) bekezdés alapján az alperes felülvizsgálati eljárási költsége viselésére, valamint a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés alapján a le nem

*rótt felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére.*

*Budapest, 2015. május 20.*

***Dr. Hajdu Edit s.k. a tanács elnöke, előadó bíró***

***Dr. Tallián Blanka s.k. bíró, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna  
s.k. bíró***

*A kiadmány hiteléül:*

*Nné*

*tisztviselő*